

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **A. N.**, zastoupené JUDr. Svatavou Míčkovou, advokátkou se sídlem Šumavská 15, Brno, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně,** se sídlem Moravské nám. 1, Brno, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 11. 12. 2009, č. j. 29 Ca 185/2009 - 19,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 11. 12. 2009, č. j. 29 Ca 185/2009 - 19, **se zrušuje** a věc **se** mu **vrací** k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Brně („žalovaný“) ze dne 15. 7. 2009, č. j. ZKI-O-84/405/2009. Citovaným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatelky a potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Brno - venkov ze dne 21. 5. 2009, sp. zn. OR-305/2009-703-15, ve věci opravy chyby v katastru nemovitostí.

[2] Důvodem odmítnutí žaloby byla její opožděnost, protože žaloba byla soudu zaslána elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu dne 21. 9. 2009 a toto podání nebylo do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu ani nebyl předložen jeho originál.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Stěžovatelka proti tomuto usnesení v kasační stížnosti uvádí, že důvody pro odmítnutí žaloby dány nebyly, poněvadž žaloba byla podána se zaručeným elektronickým podpisem již dne 21. 9. 2009, což posléze potvrdila i podatelna krajského soudu. Proto navrhuje napadené usnesení zrušit.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[4] Nejvyšší správní soud poté, co zjistil, že jsou splněny všechny procesní podmínky pro věcné projednání a rozhodnutí kasační stížnosti, přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[5] Nejprve soud uvádí, že stěžovatelka sice výslovně neoznačila žádný z důvodů taxativně zakotvených v ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s."), nicméně z jejího obsahu je patrno, že je napadeno usnesení krajského soudu, kterým se odmítá žaloba, a v úvahu tak připadá toliko důvod obsažený pod písm. e) citovaného ustanovení, tj. nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu.

[6] K námitce stěžovatelky z obsahu soudního spisu plyne, že dne 21. 9. 2009 byla formou mailu doručena krajskému soudu její žaloba. Na písemném vyhotovení tohoto mailu je informace podatelny krajského soudu v tom smyslu, že podpis není ověřen, tj. že podání nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem.

[7] Krajský soud proto vycházel z ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. s., podle něhož „*podání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží.*" Jelikož podání stěžovatelky nebylo ve lhůtě do tří dnů potvrzeno zákonem stanoveným způsobem, soud žalobu odmítl.

[8] Z obsahu spisu je nicméně zjevné, že došlo k administrativní chybě ze strany podatelny krajského soudu (viz úřední záznam na č. l. 22), jelikož ve skutečnosti byla žaloba již dne 21. 9. 2009 podána ve formě podepsané elektronicky, tj. se zaručeným elektronickým podpisem, jak správně tvrdí stěžovatelka. Toto administrativní pochybení ostatně přiznává i samotný krajský soud v předkládací zprávě ke kasační stížnosti, když uvádí, že „*žaloba byla odmítnuta na základě chybné informace podatelny*".

[9] Je proto zřejmé, že kasační stížnost je důvodná, protože žaloba byla podána včas. Jak totiž uvádí v odůvodnění napadeného usnesení krajský soud, lhůta dvou měsíců pro podání žaloby měla v daném případě uplynout dne 20. 9. 2009, nicméně jelikož tento den připadl na den pracovního klidu (neděle), byl posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.), tzn. pondělí 21. 9. 2009. A právě v tento den

byla žaloba skutečně zákonem předpokládaným způsobem podána. Za těchto okolností proto žaloba neměla být odmítnuta pro opožděnost.

[10] Na základě výše uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná a proto napadené usnesení Krajského soudu v Brně podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Věc mu současně věc vrátil k dalšímu řízení, v němž je podle odst. 3 téhož ustanovení vázán shora uvedeným právním názorem. To konkrétně znamená, že podaná žaloba není opožděná a je proto namístě se jí – při splnění ostatních podmínek řízení - zabývat věcně.

[11] Protože Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení, rozhodne tento soud v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. května 2010

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu